ENGELBERTUS ADMONTENSIS

Klosterneuburg, 1384 Seite 201r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=237
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

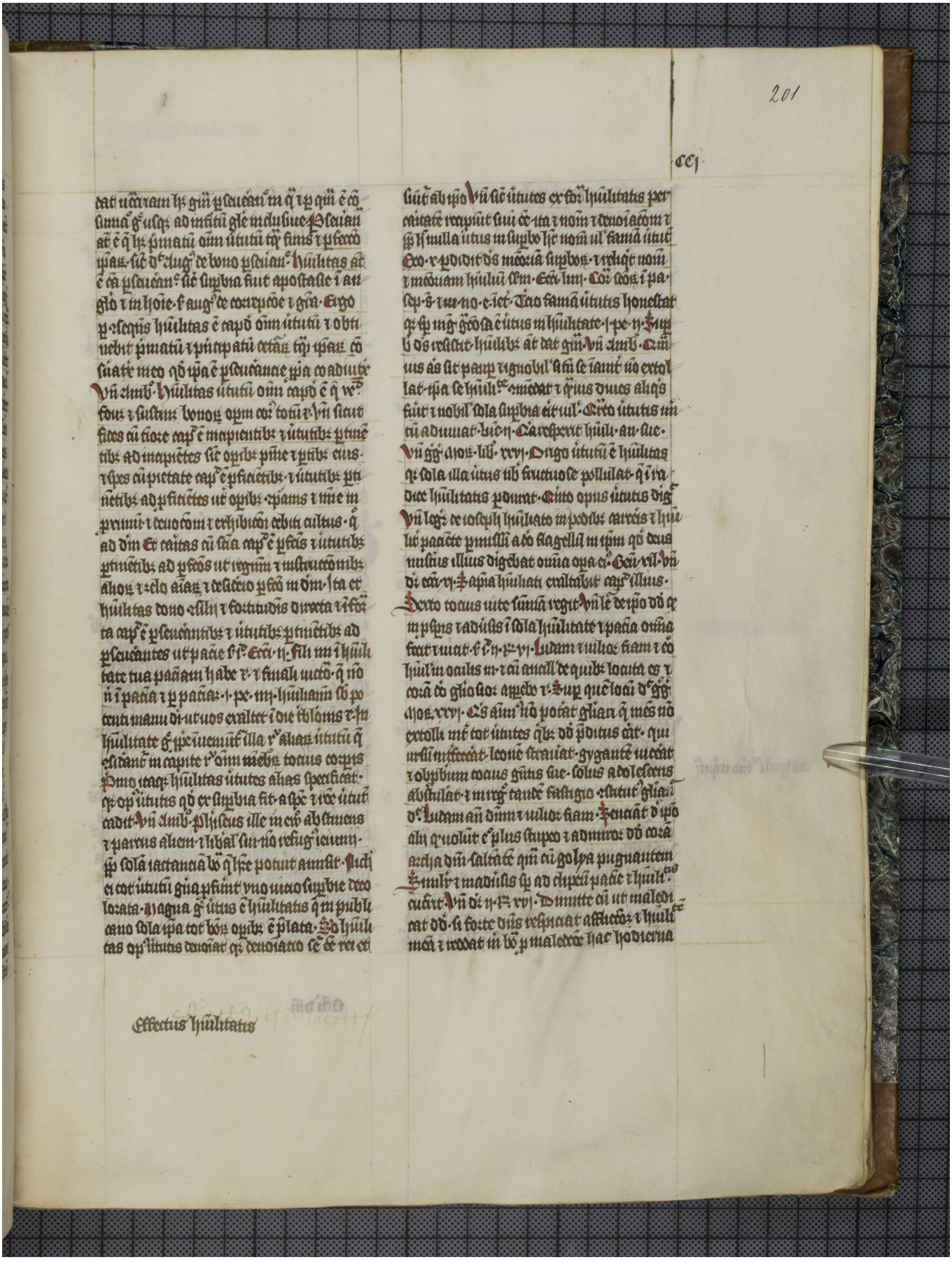

dat uocatiam hz gm̄ pseuerantie in q̄ i p qm̄ ē cō
sumatio g̃ usq; ad infinitū glē inclusiue. Pseuerantia
aūt ē q̄ hz p̄matū oīm uirtutū tq̄ finis i pfectio
ipaꝝ. sic dr̄ aug̃ de bono pseuerantie. Humilitas aūt
ē cā pseuerantie. sic superbia fuit apostasie i an
glo i in hoīe. s aug̃ de correptione i gr̄a. Ergo
p consequens humilitas ē capd̄ oīm uirtutū i obti
nebit p̄matū i p̄ncipatū ceteraꝝ tq̄ ipaꝝ cō
seruatrix meo qd̄ ipa ē pseuerantie ppa coadiutrix.
Vñ ambr̄. Humilitas uirtutū oīm capd̄ ē q̄ ve
fouꝝ i sustinꝝ bonoꝝ opm cor̄ totū i. Vñ sicut
fides cū timore capd̄ ē incipientibꝫ i uirtutibꝫ ptinē
tibꝫ ad incipientes sic opibꝫ pnie i ptibꝫ eius.
i spes cū pietate capd̄ ē pficientibꝫ i uirtutibꝫ pti
nentibꝫ ad pficientes ut opibꝫ cōpatiens i mīe in
proximū i deuocōm i exhibicōi debiti cultus. q̄
ad dm̄. Et caritas cū scīa capd̄ ē pfectis i uirtutibꝫ
ptinentibꝫ ad pfectos ut regimīn i instructionibꝫ
alioꝝ i zelo aīaꝝ i desiderio pfectō in dm̄. Ita et
humilitas dono consilij i fortitudinis directa i infor
ta capd̄ ē pseuerantibꝫ i uirtutibꝫ ptinentibꝫ ad
pseuerantes ut pacie s. Eccl̄. ij. Fili mi i humili
tate tua paciam habe i. i finali uictō. q̄ nō
n̄ i pacia i p paciaꝝ. i. pe. iiij. humiliamini sb̄ po
tenti manu dei ut uos exaltet i die tribulōnis i. In
humilitate g̃ ppe inueniunt illa r̄ aliaꝝ uirtutū q̄
consideranti in capite r̄ oīm mēbꝝ totius corporis
Primo itaq; humilitas uirtutes alias specificat.
q̄ op̄ uirtutis qd̄ ex superbia fit. a spe i rōe uirtutis
cadit. Vñ ambr̄. Phariseus ille in eū abstinens
i parcus aliem i liberal sui nō refugit ieiunij.
pp solā iactanciā bō q̄ hz̄e potuit amisit. Nichil
ei tot uirtutū gn̄a pfuint uno uicio superbie deco
lorata. Magna g̃ uirtus ē humilitatis q̄ in publi
cano sola ipa tot bōꝝ opibꝫ ē plata. Sō humili
tas op̄ uirtutis denoiat q̄ denoiatio sē ēē rei et

Effectus humilitatis

sunt ab ipo. Vñ sic uirtutes ex for̄ humilitatis per
caritatē recipiunt suū ēē. ita i nōm i denoiacōm i
pp hz nulla uirtus in superbo hz nōm ul̄ famā uirtutis
Exo. x. pdidit dns memoriā superboꝝ. i reliquit nōm
i memoriam humiliū sm̄. Eccl̄. liij. Cor̄ sc̄oꝝ i pa
sep. s. i ui. no. e. iet. Tercio famā uirtutis honestat
q̄ sp̄ mg̃ gr̄osa ē uirtus in humilitate. i. pe. ij. Sup
b̄ dns resistit. humilibꝫ aūt dat gm̄. Vñ ambr̄. Quā
uis aūs sit pauper i ignobil̄ si tū se iamt nō extol
lat. ipa se humilitate cōmendat i q̄uis diues aliq̄s
fuit i nobil̄ sola superbia erit uil̄. Quarto uirtutis mi
tū adiuuat. luc. ij. Qui respexit humili. an. sue.
Vñ gg̃ moꝝ. lib. xxvj. Origo uirtutū ē humilitas
q̄ sola illa uirtus nb̄ fructuose pollulat. q̄ i ra
dice humilitatis pdurat. Quinto opus uirtutis dig̃
Vñ legꝫ de ioseph humiliato in pedibꝫ carceris i humi
lit paciente pmissū a dō flagellū in ipm qd̄ deus
iustus illius digebat omnia opa ei. Gen. xl. Vñ
dr̄ eccl̄. xj. Sapia humiliati exaltabit capd̄ illius.
Sexto totius uite sūmā regit. Vñ lē de ipo dd̄ q̄
in psp̄is i aduersis i sola humilitate i pacia omnia
fecit i uicit. s. i. ij. R. vj. Ludam i uilior fiam i eo
humil̄ in oculis m. i cū ancill̄ de quibꝫ locuta es i
corā dō gliosior appebo i. Sup quē locū dr̄ gg̃
moꝝ. xxvj. Qs aīm nō potat gliari q̄ mēs nō
extolli int̄ tot uirtutes q̄bꝫ dd̄ pditus erat. qui
ursū interfecerat. leonē strauerat. gygantē uicerat
i obprobrium totius gn̄tis sue. solus adolescens
abstulerat. i in reg̃ tandē fastigio constitut̄ gliari
dr̄. Ludam aūt dnm̄ i uilior fiam. Senciāt d̄ ipo
alij q̄ uolūt ē plus stupeo i admiror dd̄ corā
archa dn̄i saltātē qm̄ cū golya pugnantem
Similr̄ i aduersis sp̄ ad clipeū pacie i humilitatis
cucurrit. Vñ dr̄ ij. R. xvj. Dimitte cū ut maledi
cat dd̄. si forte dns respiciat afflictōꝝ i humilitatē
meā i reddat m̄ bō p maledicōe hac hodierna